

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De confessione cuiusdam daemonis, cap. 26

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

re miraculis. Respondente eo nouitio: Libenter te audiam: Ille omnia peccata sua confessus est ei, eo ordine & modo, quo confessus fuerat Priori. Cuius contritio tanta fuit, vt etiam lachrymæ ex oculis nouitij, se inclinantis & confitentis, cadere viderentur super pectus Abbatis. Cōfessione completa, hæc verba protulit: Modò, inquit, pater cum benedictione tua vado, quia saluari non potui, nisi fecissem tibi cōfessionem meam. Ad quod verbum Abbas euigilans, experiri volens vtrum visio esset vera, vel, sicut sepe euenit, fantastica, cucullam supra pectus suum palpauit, quæ tetram inuenit madidam, lachrymarumque stillicidijs perfusam & resperfam. Tunc satis admirans, cum domum redisset, & Priori somnium recitasset, respondit ille: Vera fuit visio, & verissima confessio. APOLLONIVS: Quid est quod nouitius dixit, se non posse liberari sine tali confessione, cum confessionem debitam non excluderet ei tempus, sed necessitas? Si contritus decessit, iam de saluandis erat: sin autem, nil ei post mortem confessio profuit, quia à mortuo, quasi non sit, perit confessio. CAESARIVS: Puto quòd Deus tantum verbis vel actis eius voluerit ostendere, quantum ei placeat debita confessio, id est illa, quæ fit proprio Prælato. Quod autem ait: Non potui saluari, sic dictum intelligo, id est, tam citò de purgatorio, sicut modò, liberari. De huiusmodi collationibus mortuorum cum viuis, satis audies in xij. dist. Nec te moueat, quòd spiritus hominum electorum dixi confessos fuisse peccata sua post mortem, cum etiam confessione criminum suorum vñ fuisse maligni spiritus memorentur. APOLLONIVS. Eorum confessionem audire delector. CAESARIVS. Quod dicturus sum, non legi, sed à viris religiosis audiui.

Ecclesi. 17.

CAPVT XXVI.

Sacerdos quidam, cum tempore quadragesimali in ecclesia sua sederet, & sibi commissorum confessiones audiret, aliis recedentibus atq; aliis accedentibus, inter expectantes quidam stabat, quantum ad apparentiam corporis, iuuenis & robustus, cōfitendi tē-

*Dæmon
confite-
tur.*

pus expectans. Omnibus expeditis, ipse nouissimus accessit, coram sacerdote genua flexit, & ad confessionem os aperuit: qui tanta & tam enormia confessus est crimina, tã multa homicidia, furta, blasphemias, periuria, discordiã seminaria, & alia his similia, quorum se auctorem, incentorem, siue suggestorem esse dicebat, vt sacerdos, tã horrore quã tãdio grauatus, diceret ad illum: Si mille esses annorum, nimis esset, tã graua & tam multa te commisisse peccata. Ad quod verbum ille respõdit: Amplius sum quã mille annorum. Tunc amplius territus sacerdos ait: Quis ergo es? Respondit ille; Dæmon ego sum, vnus ex his qui cum Lucifero ceciderunt: peccata mea et minima tibi parte confessus sum, si velles audire residua, quæ sunt innumerabilia, paratus essem tibi confiteri. Sciens sacerdos peccatũ diaboli fore insanabile, dixit: Quid tibi commune cum confessione õ diabole? Respondit dæmon; Stabam ex opposito tui, vidiq̃ peccatores ad te accedere, & iustos redire, auscultans valde diligenter quid illi dixerint, quidve eis responsum sit à te, & quòd post graua peccata promissa sit eis indulgentia vitaq̃ æterna. Ego verò, sperans idem consequi, veni peccata mea confiteri. Sacerdos verò, exemplo sancti Martini, diabolo fiducialiter respondit: Si volueris vti consilio meo, & agere pœnitentiam de peccatis tuis purè, sicut hi, quos hinc exire vidi, similem indulgentiam consequeris. Respondit dæmon: Si tolerabilem mihi iniunxeris satisfactio- nem, parebo tibi. Ego, inquit sacerdos, valde modicam & minorem his, qui ante te confessi sunt, tibi iniungam pœnitentiam: Vade, & tribus vicibus in die iacta te in terram, sicq̃ prostratus dicas: Domine Deus creator meus, peccavi tibi, ignosce mihi: hoc ob- lummodo sit pœnitentia tua. Cũque diabolus diceret: Nõ possũ hoc facere, nimis est mihi graue, respon- dit sacerdos. Quare in tã modico grauaris? Nõ possũ, inquit, me in tantũ humiliare ei, aliud quicquid iniu- xeris, libes suscipiã. Tunc indignatus sacerdos, sibiũ- xit; O diabole, si tãta est cordis tui superbia, vt recue-
his

*Senerus
in vita
S. Mar-
tini, c. 24*

lis nec possis te in tā modico humiliare creatori tuo, recede a me, quia neque hīc neque in futuro misericordiam ab illo consequeris. Ad quam vocem mox ille euauit. APOLLONIVS. Mirum quōd sic se superbus ille spiritus humiliari potuit homini, & non creatori. CAESARIVS: Hoc est quod Dauid de eo dicit: Superbia eorum, id est dæmonum, qui te oderunt, ascendit semper, vnde statim in sequenti Psalmo subditur: Confitebimur tibi Deus, confitebimur, quasi dicat: Nos homines confitebimur tibi corde, confitebimur & ore: dæmones verò impænitētes sunt. APOLLONIVS: Cū peccator habeat os & linguam ad loquendum, sufficit ei quōd peccata sua scripto confiteatur?

CAPVT XXVII.

CAESARIVS:

Non videtur sufficere, quia ore confessio fit ad salutem: qui si semel peccata sua ore fuerit confessus, postea scripto se ampliùs confundere poterit, sicut pœnitentes, & sicut sanctus August. fecisse legitur, in libris confessionum. Scholaris ille Parisiensis, de quo suprā dictum est dist. 2. cap. 10. quia propter nimiam compunctionem loqui non poterat, defectum illum scripto suppleuit. APOLLONIVS: Quid est ergo, quōd in vita S. Ioannis eleemosynarij legitur mulier quædam peccata sua scripsisse, & sigillata eidem sancto tradidisse, & sine oris confessione, quam sola prohibuit verecundia, indulgentiam consecutam fuisse? CAESARIVS: Simile aliquid legitur de Carolo Imperatore in vita sancti Egidij: sed miracula non sunt in exemplum trahenda. Hoc etiam scias, quōd huiusmodi scripturæ autenticæ non sunt. APOLLONIVS: Iterum quæro, si confitens confessori prodere debeat personam, cum qua peccauit? CAESARIVS: Nequaquam, quia pœnitentialis hoc prohibet. APOLLONIVS: Quare prohibet? CAESARIVS: Propter diuersa, quæ inde cœnere possent mala: talis fortè esset confessor, qui personam proditam, & per pœnitentiam iam iustificatam, despiceret, vel aliquas propter illius inconstāciam tentationes incurreret.

I;

CAPVT

*Pf. 73.**Pf. 74.**Confiteri
scripto
an suffi-
ciat.
Rom. 4.**Leontiss
in vita
eius.*